

Fredericia, den 23. august 2021

Svar på Offentlig høring af indsatsplan for grundvandsbeskyttelse - Kongerslev

Aalborg Kommune har den 3. maj 2021 udsendt: "Offentlig høring af indsatsplan for grundvandsbeskyttelse - Kongerslev" (OSD 1452) (sagsnummer: 2021-022990). Så vidt ses, så fremgår høringsmaterialet af Aalborg Kommunes hjemmeside¹.

Indledning

Af hjemmesiden fremgår der så vidt ses ikke en redegørelse. Hvis det er tilfældet, så er det en væsentlig mangel, og høringen er derfor væsentlig mangelfuld og der skal gennemføres fornyet høring (med en redegørelse).

Manglende strategisk miljøvurdering

Det fremgår af Aalborg Kommunes hjemmeside², at:

"[...]Resultatet af screeningen er, at planen ikke fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til projekter, der er omfattet af bekendtgørelsens bilag 1 og 2, samt at planforslaget har ubetydelige eller positive indvirkninger på miljøet. [...]"

Det beror på en misforståelse, at planen specifikt skal forholde sig til anlæg. SMV-direktivets henvisning (og loven) skal forstås som projekter, der er omfattet af VVM-direktivet. En indsatsplan synes ret oplagt at være omfattet. Når indsatsplanen i øvrigt formentlig vil regulere gødning (husdyrgødning), så synes det indirekte i øvrigt at have betydning for anlægstilladelser. Desuden har indsatsplanen og udpegningen betydning for, hvilke fremtidige tilladelser, der kan meddeles ude på området. Der vil yderligere indirekte være tale om forbud eller begrænsninger for fremtidige industrier, beboelse, m.v.

Det er yderligere heller ikke relevant, hvorvidt en plan er positiv eller ubetydelig for miljøet. Hele formålet med at gennemføre en miljøvurdering (SMV) er netop at vurdere, hvorvidt dette er tilfældet. Det er således i strid med direktivet og EU-Domstolens praksis ikke gyldigt, og begrundelsen er derfor i strid med EU-retten.

Uddybende om SMV-direktivet

EU-Domstolen afsagde dom i to sager den 7. juni 2018 (C-671/16 og C-160/17).

Af de to domme fremgår bl.a., at EU-Domstolen afviste den indskrænkende fortolkning af SMV-direktivets anvendelse, som bl.a. var gjort gældende af den danske regering, idet begge domme fastslog (præmis 53 - 55 i sag C-671/16):

"[...]at Domstolen allerede har fastslået, at begrebet »planer og programmer« vedrører enhver retsakt, der, idet den definerer de regler og kontrolprocedurer, der skal finde anvendelse på den pågældende sektor, fastlægger en

¹ Link: <https://aalborgkommune.viewer.dkplan.niras.dk/plan/21#/82633>

² Link: <https://aalborgkommune.viewer.dkplan.niras.dk/plan/21#/82641>

betydningsfuldhed af kriterier og fremgangsmåder for tilladelse og iværksættelse af et eller flere projekter, der kan have væsentlige indvirkninger på miljøet [...]

Denne fortolkning af begrebet »planer og programmer« har [...] til formål at sikre, at bestemmelser, som kan få væsentlig indvirkning på miljøet, underlægges en miljøvurdering.

[...] begrebet »en betydningsfuld helhed af kriterier og fremgangsmåder« [skal] dermed forstås kvalitativt og ikke kvantitativt. Mulige strategier for omgåelse af de forpligtelser, der fremgår af SMV-direktivet, skal således undgås, idet de kan materialiseres ved en opdeling af foranstaltninger, hvorved den effektive virkning af dettedirektiv reduceres.[...]»

Det fremgår endvidere af dommen i C-160/17, at EU-Domstolen mere generelt udtalte sig om SMV-direktivets anvendelse på generelle retsakter, idet det i dommens præmis 42 og 43 udtalte, at SMV-direktivets art. 2, litra a):

»definerer [...] de af dette direktiv omfattede »planer og programmer« som værende dem, der opfylder to kumulative betingelser om, at disse dels udarbejdes og/eller vedtages af en national, regional eller lokal myndighed, eller udarbejdes af en myndighed med henblik på vedtagelse af parlament eller regering via en lovgivningsprocedure, dels kræves ifølge love og administrative bestemmelser.

Domstolen har fortolket denne bestemmelse således, at planer og programmer, hvis vedtagelse er reguleret ved nationale love og administrative bestemmelser, som fastlægger, hvilke myndigheder der har beføjelse til at vedtage dem samt proceduren for deres udarbejdelse, skal betragtes som »krævet« i henhold til og med henblik på anvendelsen af SMV-direktivet og er således underlagt en miljøvurdering på de betingelser, som dette direktiv fastsætter».

Det må endvidere konstateres, at fortolkning af SMV-direktivets art. 2, litra a, 2. led var genstand for selvstændig fortolkning af EU-Domstolens Store Afdeling i sag C-24/19, hvor den belgiske forvaltningsdomstol bl.a. havde bedt EU-Domstolen genoverveje EU-Domstolens tidligere praksis, hvorefter formuleringen »som kræves ifølge love og administrative bestemmelser« også omfatter retsakter, som ikke er obligatoriske. EU-Domstolen bemærkedes hertil indledningsvis i præmis 35 og 42, at det følger:

»af Domstolens faste praksis, at planer og programmer, hvis vedtagelse er reguleret ved nationale love og administrative bestemmelser, som fastlægger, hvilke myndigheder der har beføjelse til at vedtage dem samt proceduren for deres udarbejdelse, skal betragtes som »krævet« i henhold til og med henblik på anvendelsen af 2001/42 [...]

Hvad angår den sammenhæng, hvori [art. 2, litra a, 2. led] indgår, skal det for det første fremhæves, [...], at en toledet opfattelse, hvorved der sondres mellem en obligatorisk og fakultativ vedtagelse af en plan eller et program, ikke kan give en tilstrækkeligt præcis, og således tilfredsstillende, forståelse for forskellene i situationerne og mangfoldigheden i de nationale myndigheders praksis. En vedtagelse af planer eller programmer, som kan henhøre under talrige tilfælde, pålægges nemlig ofte hverken generelt eller overlades til de kompetente myndigheders fulde skøn.»

Denne fortolkning blev bekræftet af EU-Domstolens Store Afdeling i sag C-24/19 med henvisning til formålsfortolkning og herefter præciseret i præmis 48-51, hvor det anføres:

»Som bemærket i denne doms præmis 42 er vedtagelsen af de nævnte planer og programmer nemlig for det første ofte ikke pålagt generelt. For det andet ville en sådan fortolkning give en medlemsstat mulighed for nemt at omgå denne forpligtelse til miljøvurdering ved forsætligt at afstå fra foreskrive, at de kompetente myndigheder har pligt til at vedtage sådanne planer eller programmer.

Endvidere er en udvidet fortolkning af begrebet »planer og programmer« i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser, som de bl.a. følger af Espoo-konventionens artikel 2, stk. 7.

Det følger heraf, at da en indskrænkende fortolkning, der begrænser den anden betingelse i artikel 2, litra a), i direktiv 2001/42 til alene de »planer og programmer«, hvis vedtagelse er obligatorisk, risikerede at give denne bestemmelse en marginal rækkevidde, prioriterede Domstolen behovet for at sikre denne betingelses effektive virkning, idet den fastlagde en mere udvidet forståelse af udtrykket »kræves« [...]»

Der er således ingen forhold, der kan begrunde en ændring af Domstolens praksis i denne henseende.»

Ovenstående viser, hvor bredt og indgribende, at SMV-direktivet er. SMV skal ikke kun gennemføres i forbindelse med konkrete planer, fx lokalplaner, spildevandsplan – og indsatsplaner for grundvand, men også i forbindelse med generelle retsakter.

Herudover er der to tidligere EU-domme C-290/15 af 27. oktober 2016 hhv. C-379/15 fra 28. juli 2016, der angår fortolkningen af SMV-direktivet og betydningen er ganske vidtrækkende.

Med en række tidligere domme, særligt C-41/11, har det været kendt, at manglende SMV-vurdering for en plan indebærer, at planen er ugyldig. Det nye er, at det ikke kun er planen, der er ugyldig, men også alle afgørelser, der træffes på grundlag af planen, der er ugyldige. Den hidtidige opfattelse har været, at det kun er planer i traditionel forstand, der skal SMV-vurderes. De to domme fastslår imidlertid, at også generelle regler, dvs. bekendtgørelser og love skal SMV-vurderes, når der er tale om en sektorspecifik regulering af arealanvendelsen, og denne har betydning for projekter omfattet af VVM-direktivet. Det slås ligeledes fast, at SMV ikke kun omfatter geografisk afgrænsede områder, men gælder for alle zoner i bred forstand.

Medlemslandene har dog mulighed for at opretholde en plan/retsakt, der ikke SMV-vurderet, dog gælder der 4 kriterier, der overordnet er. **1)** Den nationale bestemmelse skal være en korrekt gennemførelse af EU-retten. **2)** Annullation vil medføre risiko for skader på miljøet, der er knyttet til EU-retten; **3)** disse skadelige virkninger ikke kan imødegås efter andre lovregler. **4)** Opretholdelse af reglen er begrænset til den korteste mulige tidsperiode. Disse 4 undtagelser er kendt og blev fastlagt med C-41/11.

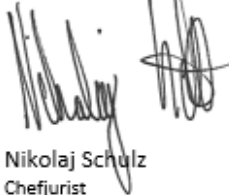
Påstand og anbringender

Det er klagers påstand, at vedtagelse af indsatsplanen for (OSD 1452) som den blev sendt i høring den 3. maj 2021, er ugyldig.

Det gøres overordnet gældende, at høringen ikke iagttager SMV-direktivet eller miljømålsloven, og derfor er i strid med retspraksis for EU-Domstolen.

- Det kan efter klagers opfattelse lægges til grund, at indsatsplanen er en plan, omfattet af SMV-direktivet og Aalborg Kommune ikke i tilstrækkeligt omfang har iagttaget dette, hvilket medfører ugyldighed
- Herudover synes der ikke at være en redegørelse tilgængelig på hjemmeside, hvor man præcist kan se, hvilke undersøgelser og indgreb, der er sket som led i processen
- Det er muligt, at Aalborg Kommune vil anføre, at der ikke kan påklages over afgørelsen om, at der ikke skal ske SMV, men ikke desto mindre er en manglende SMV-vurdering, en væsentlig retlig mangel, og i tilfælde af, at der lægges sag an mod Aalborg Kommune, vil dette blive gjort gældende

Med venlig hilsen



Nikolaj Schulz

Chefjurist

Bæredygtigt Landbrug

mobil. +45 60 14 12 30

E-mail: nsc@baeredygtigtlandbrug.dk

Web: www.baeredygtigtlandbrug.dk

Indsigelse imod OSD 1452, Kongerslev.

Jeg skriver til jer som lodsejer med jord, der ligger i indsatsområdet. Jeg har marker langs Refsnæsvej, langs stadion i Kongerslev og helt op til Lykkebjergvej, hvor jeg har drevet landbrug siden 2002. Her før har min familie drevet det igennem generationer. På arealerne er der tidligere blevet nedfældet slam fra rensningsanlægget Oue ved Hadsund, godkendt af Aalborg Kommune. Dette gør muligvis området mindre optimalt for vandindvinding grundet tungmetaller og andre miljøfremmede stoffer i jorden.

Selve boringen der ligger på Kællingbjerggårds jorde er også placeret på marker, hvor der er spredt spildevandsslam. Det er således muligt at dette område ligeledes indeholder tungmetaller mv.

Den nuværende boring (VSK Kællingbjerggård) indeholder allerede et højt niveau af nitrat, hvilket fremgår af analyse på vand-kvalitet.dk. Ifølge denne ses det tydeligt at nitratindholdet i vandet har været støt stigende i takt med hvor meget vand man har pumpet op af jorden. Det vil være uhensigtsmæssigt at placere endnu en boring i dette område, da man således må forvente at nitratindholdet stiger yderligere til over 50 mg/l, som er den øvre grænse for drikkevand til mennesker.

Jorden over grundvandsmagasinet omkring Kongerslev, er ren kridt. Dvs. Der er ikke et lag af ler, der beskytter grundvandsmagasinet. Normalt anbefales minimum 15m lerlag over grundvandsmagasinet - gerne mere - da dette yder en beskyttelse imod at nitrat siver ned i grundvandet.

Med tanke på 1: At der har været anvendt slam på markerne omkring boringen og oplandet, 2: At der i forvejen er et højt nitrat indhold i vandet samt 3: Jordens tekstur primært er bestående af kridt, undrer jeg mig over, at I overvejer at lave yderligere vandindvinding i dette område. Det virker på ingen måde optimalt, men tværtimod som noget, der kan blive en rigtig dyr og forkert løsning på sigt.

Jeg ser ingen holdbar løsning i at placere endnu en boring i dette, i forvejen sårbare område. Jeg giver hermed indsigelse imod videre planer herom fra kommunens side.

Mvh. Jacob Knudsen.
Fjellerad bygade 36
9260 Gistrup